

Wonders**Text: DAVID SANTAEULÀRIA SERRA**

Carles Congost Feliu

2016

Vídeo Instal·lació

Durada: 15'

Museu d'Art de Girona. Núm. reg. 138.711

Dipòsit Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional d'Art.

En primera instància, *Wonders* sedueix i desconcerta per la presència magnètica de dos homes que, amb la seva veu poderosa, descriuen detalls del que intuïm que poden ser les seves biografies, alternant-ho amb reflexions poètiques i filosòfiques sobre l'èxit musical, la fama, la recepció d'una obra artística, l'autoria... Seqüències curtes, sense moviment, en un entorn auster i gairebé abstracte que acaba convertint el que es diu, i com es diu, en una atmosfera hipnòtica. Immersos en la teranyina del relat, una cançó i la inserció d'imatges en vídeo dels personatges quan eren joves sorprenen l'espectador i el decanten cap a un final agredolç i melancòlic.

Ara bé, l'obra adquireix una nova capa de significat quan som coneixedors que els protagonistes són Dennis Seaton i Michael Grant, membres del grup Musical Youth, que a principis dels anys vuitanta van assolir una gran popularitat gràcies al seu primer àlbum *The Youth of Today* i, molt especialment, al senzill *Pass the Dutchie*, que va vendre cinc milions de còpies arreu del món i va optar a un Grammy. Un reconeixement multitudinari però fugaç, que no va tenir continuïtat en la seva trajectòria musical i els va convertir en l'exemple del que a la indústria musical es coneix com a «one-hit wonder». A partir d'intervencions guionitzades, els dos músics desgranen una sèrie d'anècdotes d'aquest moment de fama transitòria: de quan van passar d'estar un dia a l'escola a no tornar-hi fins al cap d'un mes després d'haver interpretat *Pass the Dutchie* arreu del món, o l'agradable sorpresa quan el professor de geografia els parlava de països com Alemanya, França, Itàlia i Espanya i ells ja els havien visitat, o la possibilitat de conèixer algunes de les més importants icones del pop de l'època com Stevie Wonder, Paul McCartney, Quincy Jones o el mateix Michael Jackson... I, és clar, de l'impacte que va tenir la fama quan eren joveíssims i la gent els va començar a tractar de manera diferent.

Fotogrames de *Wonders*.

Entre els apunts biogràfics, s'intercalen passatges discursius que —amb un caràcter més simbòlic i poètic que no pas acadèmic o periodístic— descriuen conceptes i situacions per esperonar i obrir portes a la interpretació, defugint qualsevol literalitat. Els textos del guió parteixen d'un encàrrec específic a l'assagista Eloy Fernández Porta i són concebuts per ser llegits, recitats o cantats, com és el cas de la peça que clou el vídeo, *Get out of this song*, creada especialment per ser interpretada per Dennis Seaton i en la qual Michael Grant també col·labora als teclats.

Així doncs, podríem considerar *Wonders* com un *biopic* que se centra a analitzar la figura del «one-hit wonder», però, a diferència de molts documentals musicals típics, no hi ha cap voluntat de mitificació ni d'enaltir anècdotes personals dels autors que presenta o, en un sentit contrari, de recrear-se en els episodis més sòrdids o morbosos. Els protagonistes són tractats amb respecte i proximitat però sense heroismes ni afalagaments. A aquest fet hi contribueix un estil allunyat d'artificis, que accentua la bellesa de les veus, el recitat dels textos i les històries personals. I com és habitual en l'artista, parteix d'un àmbit temàtic que li és afí —la música i la cultura pop per extensió— per desplaçar un aspecte aparentment anecdòtic (el reconeixement fugisser i massiu d'uns músics) cap a una reflexió oberta sobre la idea de l'artista com a producte i del funcionament d'altres àmbits de la societat i la cultura.

Wonders s'insereix en un etapa de la trajectòria de l'artista (entre els anys 2010 i 2018) especialment prolífica en videocreacions avalades per un bon nombre de premis i reconeixements institucionals: *The Spin Off* (2010), *Easy Katz i Paradigm* (2013), *The Artist Behind The Aura* (2014), *Abans de la casa / Un biopic inestable a través del Sonido Sabadell* (2015), *Simply the Best* (2016), *The Wolf's Motives* (2017) i *Nova esplendor* (2018). Si bé totes es poden considerar produccions en vídeo, la majoria requereixen unes condicions per a una recepció i visualització correctes, fet que les apropa més a una instal·lació amb caràcter escenogràfic. En el cas de *Wonders*, una pantalla gran, suspesa a l'aire i amb el format específic del vídeo, i una especial cura de les condicions sonores formen un conjunt indestruïble per tal que la peça prengui cos. Disposar d'una ambientació gairebé espiritual i etèria és fonamental per reforçar la presència captivadora dels protagonistes, l'expressivitat del text (a estones una declamació o una prèdica, d'altres una confessió íntima) i un relat que transita entre la memòria i la reflexió poètica.

Fotograma de *Wonders*.